

§ 3.

Naar et projekteret Anlæg berører flere Kommuner, og der ikke kan opnaas Overenskomst imellem Koncessionshøjerne og samtlige Kommuner (jfr. § 1), kan Sagen af en eller flere af de interesserede Kommuner indbringes for vedkommende Minister, der træffer fornøden Afgørelse, dog at det ikke kan paalægges nogen Kommune mod dens Ønske at deltage i Befosningen ved et Sporvejsanlæg eller dets Drift.

Have flere end en Kommune forbeholdt sig Ret til Anlæggets Overtagelse i Henhold til § 2, skal, naar flere have forlangt Overtagelse, og Enighed ikke opnaas, Sagen forelægges den vedkommende Minister, der træffer fornøden Afgørelse og eventuelt bestemmer, hvilken af Kommunerne der skal overtage Anlægget i dets Helhed.

§ 4.

Indenrigsministeren bemyndiges til paa derom af vedkommende Koncessionshaver fremsat Begæring at forlænge de i Henhold til Lovene af 23de Januar 1862 og 20de Februar 1875 meddelte Sporvejskoncessioners Gyldighedsfrist imod, at der i Koncessionerne indføres saadanne Ændringer og Tilføjelser, hvorom vedkommende Vejbestyrelse og Koncessionshaver under Sagttagelse af nærværende Lovs Bestemmelser maatte komme overens.

De Sporvejskoncessioner, i hvilke der i Henhold til Lov af 23de Januar 1862 er forbeholdt Staten Ret til Anlægget ved Enerettens Udløb, skulle dog kun kunne forlænges paa Betingelse af, at der af Koncessionshaveren indbetales til Statskassen det Beløb, hvortil Statens Ret ved en Burdering af uvillige inden Retten udmeldte Mænd bliver ansat.

§ 5.

Ved denne Lovs Ikrafttræden bortfalder den Indenrigsministeren ved ovennævnte ældre Love givne Bemyndigelse til at meddele Koncession paa Anlæg og Drift af Sporveje.

C. Liebe.

Herm. Stilling.